

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΕ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ

Ο Πέτρος της Βραζιλίας. Το πάθημα των άσπασιστών του. Το μυστηριώδες φάντασμα των Άνακτόρων. Πώς άπεκαλύφθη ό κάλογρος κ.τ.λ.

Ο ένδοξος αυτοκράτωρ της Βραζιλίας δόν Πέτρος ήταν περίφημος γιά τή σωματική του δύναμη. Κάποια μέρα ό δόν Πέτρος είχε βγεί περίπατο μέ βάρκα μέσα στόν λιμένα του Ρίο Λατέριο, συνθευόμενος από δύο άσπασιστές του μέ τις χρυσοκέντητες μεγαλοπρεπείς στολές τους. Ο λαός παρακολουθούσε άπ' τήν προκυμάλια τόν περπάτο έκείνου τού άνακτόρου, τόν ζητωκραυγάζοντας.

Σέ μία στιγμή ένδοξασμοί, ό δόν Πέτρος θέλοντας νά κινή ένα άστειο γιά τόν λαό του και συγχρόνως νά τους δείξει τήν δύναμή του, άπλωσε τά δύο του χέρια και έπιασε άπ' τόν γιακά τούς άσπασιστές του, τούς σήκωσε και τούς βούτηξε μέσα στην θάλασσα ός τόν λαμό, τόν έναν άπ' τό ένα μέρος της βάρκας και τόν άλλον άπ' τό άλλο. Τους κράτησε αρκετά λεπτά τής όρας έτσι μέσ' στό νερό και έπειτα τούς έβασήσκανε και τούς δύο συγχρόνως και τούς έβασήσκανε στις θάσσες του, ένά ό λαός Έκαρδιούμενος στά γέλια είχε ξεσπάσει σέ φρενήρεις ζητωκραυγές και χειροκροτήματα.

Οι μάοι που δέν γέλασαν φυσικά και δέν χειροκροτήσαν ήταν οι δύο πονοισαί.

Έπίσης φημιζόταν γιά τήν σωματική του ρώμη ό Έκλέκτωρ της Σαξονίας Αύγουστος 2ος, τού άιού οι άθλοι έμειναν παροιμώδεις.

Κάποτε στό καλάτι του είχαν τρομοκρατηθή όλοι από τήν εμφάνιση ένός μυστηριώδους φαντάσματος. Ο ήρωικός όμως και γιγαντόσομος έκείνος βασιλεύς άπεφάνισε ν' άντιμετώπιση τό περιεργό φάντασμα και ένα βράδυ, που αυτό γύριζε από αίθουσα σέ αίθουσα, ό Αύγουστος 2ος όρμησε καταπάνω του, τό άρπαξε, τό σήκωσε σάν πούπουλο και τό πέταξε άπ' τό παράθυρο κάτω στην έκστρατερική αύλή τού καλατιού. Οι φρουροί άκούσαν τό γδοήφο. Έτρεξαν και περιμύζουσαν τό φάντασμα που ήταν... Ένας άρβας της αύλης, τυλιγμένος σ' έναν πυκνό άσπρο πέλλο. Ο διστιγής είχε σιάσει τό πόδι του. Έτσι πλήρως άκριβά τό άστειο του.

πατέρας Θεότορ διατάσσεται νά γίνη (χωρίς νά τό υποπτεύεται), δήμιος της κόρης του, γιά νά έκκληρωθή ή τέχνη έκπιθμιά της; άλλης κόρης του. Και ή Θεονόη, χωρίς νά τό υποψιαζεται, γίνεται άδελφοκτόνος!..

Η δυστυχής Λευκίπη—μέ τήν Ιερατική της στολή πάντοτε—όδηγείται και πυροδίδεται στό δήμο. Ένώ δε αυτός άναγορίζει κάποις τά χαρικηριστικά της θνηταρός του Λευκίπης σιά πρόσωπο τού Ιερέου, τόν όποιον πρόκειται νά θυσιαση, φωνές, κραυγές, λιγυμοί σπαραχτικοί βγαίνουν από τό στόμα της Λευκίπης. Η κόρη είχε άναγορίσει άμείως τόν πατέρα της, που στέκει άνακρο της, μέ τή μάχηρα της θυσίας στό χέρι! <Πατέρα μου! φωνάζει και πέφτει έπάνω του, άγκαλιόζοντάς τον!

Θρόμβος, ταραχή στους παριστάμενους, σύγχυσις στους άρισμένους γιά τήν έκτέλεση της θανατικής; ποιη-, συγχινήσεις, δάχρυα, άνατριχίσματα, και σβύς άγγελιοφόρος σιά Παλάτι τού Ίκάρου γιά νά φέρη τήν καταληκτική είδησι στό Βασίλειο και στή Θεονόη.

Τρέχει επί τόπου ή Θεονόη, και στό άκουσμα των όνομάτων Θεότορ και Λευκίπη βλέπει νά άναγορίζει τόν πατέρα και τήν άδελφή της! Άγκαλιάζονται και φιλοφύονται μέ λιγυμούς. Έκείνη τή στιγμή καταφθάνει και ό Βασίλευς Ίκάρος, βλέπει τό δραματικό σύμπλεγμα, συγχαίνεται και υπόσχεται νά συντελέση στήν εύτυχία της: σσορηγική; αυτής οικογενείας. Και πράγματι, φερτώνοντας τό Θεότορα, τή Λευκίπλη και τή Θεονόη μέ πλούσια δώρα, τούς στέλνει στήν πατρίδα τους.

Η ΙΔΙΟΤΡΟΠΕΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΔΙΑΘΗΚΕΣ

Όπου ή τέφρα τού νεκρού χρησιμοποιείται ως λίπασμα. Η διαθήκη ένός χαρτοπαίκτη. Μεταθανάτιος έκλογική προπαγάνδα. Η παράξενη κηδεία μιάς πιανίστας. Τό πιάνο - φέρετρο. Αύτοψία εγκέφαλου και καρδιάς κτλ.

Έγράψαμε και άλλοτε γιά τις παράξενες διαθήκες που άσ ήνουν πεθαίνοντας μερικοί ιδ.ότροποι άνθρώποι. Σήμερα θ' άνοφέρουμε μερικές άλλες, άκόμη λιό παράξενες!

Στά 1922 πέθανε σιά Έζιμβέργο ό Τζαίμς Κάμπελλ Κρίστι, ένας από τούς μεγαλύτερους έπιστήμονας της Σκωτίας, ό όποιος άφηκε περιουσία 3.440 λιρών στερελίων, (περίπου 1.200.000 δραχμών) Στήν διαθήκη του, ό Τζαίμς Κάμπελλ Κρίστι άριεζιν όπως τό σώμα του και ή τέφρα του σκορπισθή ως λίπασμα στις νατάτες που είχε φυτευμένες στό περιβόλι του! Έπίσης άριεζιν νά μορσάθη όλη ή περιουσία του σέ άνθρώπους εργατικούς, προτιμωμέναν πρώτον έκείνον που δέν πιστευοιν σέ καμμιά θ. η κηδεί, δεύτερον έκείνον που δει πίνουν ποιά και τέλος έκείνον που δέν καπνίζουν. <Οι άνθρώποι που σπαταλούν λεφτά σέ πισιά, αϊ σέ καπνό—έγραφε στην διαθήκη του—δέν αξίζουν νά τούς βοηθή κανείς καθόλου!

Κάποιος Τζών Ένις πάλιν από τήν Μασσαχουσέτη των Ηνωμένων Πολιτειών, ό όποιος ήταν μανιώδης χαρτοπαίκτης, όταν πέθανε, στις 13 Ίανουαριου 1900, έκληροδότησε ένα άρκετά σεβαστό έτήσιο εισόδημα σέ τέσσερες άπό τις φίλους του, όπό τόν όσον νά δθε χρόνο, τήν έκπέτιο τού θανάτου του, νά πηγαίνουν έπάνω από τόν τάφο του και νά παίζουν χαρτιά, κανίζοντας πιά!

Τόν καιρό που διεξήγστο στήν Άμερική σφοδρός έκλογικός άγών μεταξύ τού Θεοδώρου Ροτζβέλτ και τού Ουίλιαμ Μπράνν, γιά τήν προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών, πέθανε κάποιος φανατικός όπαδός τού Μπράνν και στήν διαθήκη του άριεζιν νά γραφή έπάνω στην έκπιθμιά πλάκα του τό έξής: <Ω φίλοι, που άρρασε σιάν κόσμο και που μέ άγαπάτε, Ψηφίστε όλοι σας υπέρ τού Ουίλλιαμ Μπράνν!...>

Τό 1900 πέθανε στήν Νέα Ύορκ ή μίς Μαίρη Τάτα, μία από τις γνωστοτερες πιανίστριες των Ηνωμένων Πολιτειών. Στήν διαθήκη της, ή όποία σμειωτέον έξετελέστη μέ θρησκευτική άριβεια, έγραφε τά έξής:

<Όταν πεθάνω, προ της επικηδείου ιεροτελεστίας, θέλω τό σώμα μου νά τοποθετηθή έπάνω στό πιανοφόρε μου που βρίσκεται μέσα σιά διαμέρισμά μου. Έπειτα τό πιανοφόρε νά τοποθετηθή έπάνω στην νεκροφόρε και σ' όλο τό διάστημα της κηδείας ένας καλός πιανίστας νά παίξη ένα πίνθμο έμβαθίου! Όταν τελειώση ή επικηδείου ιεροτελεστία νά άραιεθουν όλες ή χορδές τού πιανοφόρε και μέσα στό άδύανό πιάνο νά τοποθετηθή ή σορός μου!..>

Μιά άλλη άμερικανίς κλουσία άριεζιν στήν διαθήκη της τις έξής: άκατανόητες παραγγελίες: <Έπιθμιά προτού ταφώ νά γίνη λεπτομερής αυτοψία τόν εγκέφαλό μου και στήν καρδιά μου. Όταν τελειώση ή αυτοψία νά πυροβολήσουν μ' ένα πιστόλι τήν καρδιά μου και τόν εγκέφαλό μου σκοπευόντάς τα καλά ούτως ώστε ή σφαίρα νά τά τρυπήση πέρα γιά πέρα...>

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟ ΑΡΧΙΖΕΙ Τό αισθηματικότατον, τό γλυκύτατον και έρωτικότατον ρομάντζο τού Ο. ΦΕΓΓΕ "Η ΠΟΥΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ," Ρομάντζο των Παρισίων σαλονιών, μέσα στό όποιο κάθε έρωτευμένη, κάθε προδόμενη και απογοητευμένη, κάθε κόρη και κυρία που λατρεύτηκε, που ήλπισε, που όνειροπόλησε, που πόνεσε θά βρη τόν έαυτόν της. ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟ

Τόν Άπρίλιον τέλος τού 1903 πέθανε στό Λονδίνο ένας άγγλος έκατομμυριούχος, ό όποιος στήν διαθήκη του άριεζιν γενική κληρονομία τήν σύζυγό του, όπό τόν όρον νά... έαυπαντερωθή έντός δύο μηνών! <Έτσι—έγραφε σιά τέλος της διαθήκης του ό περιεργος άγγλος—θά είμαι τοδύλαχιστον βέβαιος ότι κάποιος θά κλάη γιά τόν θάνατό μου.> Ένωσους δέ τόν δεύτερο σύζυγο της γυναίκας του!..